

suo iungit, futura quadam dirimitur, quæ utriusque lateris sexto ossi duntaxat communis est, portioque illius existit, quæ per palati longitudinem prærepens, quarta maxillæ ossa inuicem separat. Contingit igitur sextum os, cuneiforme os, quartum maxillæ, & suum coniugem, & postremum narium septum: quod etiam à sexto osse, quemadmodum à quarto, ea dirimitur futura, quam ad septi humiliorem sedem duci, antea commemoratum est. Hactenus itaque sex alterius lateris maxillæ descripti ossa, quæ si lenis oppositi lateris cõnumerentur ossibus, omnia maxillæ ossa confurgent duodecim, quibus nullum octo capitis ossium adieci. Cæterum si ad amissim singula quæ hoc Capite persecutus sum excusseris, ac demum non perfunctorie Galeni superioris maxillæ descriptionem euolueris, permulta iam occurrerunt, in quibus ab illius placitis declinem. quæ etsi omnia in præsentia (tuæ fidei industria) non commemorauero, nonnulla tamen subiiciam, quibus mea siue diligentia, seu oscitantia (prout mea ueritati aut cõsona, aut dissona intueberis) specimen aliquod animaduertere queas. Galenus itaque in libro de Ossibus futuras maxillæ peculiare describitur, earum seriem à mala infima & extrema sede aggreditur, quam ego asperam inæqualemque recensui, quod hinc maffeter musculus sui principij ualidissimam neruamque admodum portionem educat. Hic igitur Galenus futuram describit, primum maxillæ os à quarto dirimentem, primam appellans, eius futuræ partem in cauo temporis cõspiciam. Secundam uero numerat huius futuræ partem in anteriori maxillæ sede occurrentem, quæ ab illa malæ asperitate sursum ad medium inferioris ambitus sedis oculi pertingit. Hanc postmodum tripartitò ait discindi, ac primam huius secundæ futuræ partem prope magnum seu internum oculi sedis angulum exteriori in parte ad medium superciliorum, & communem frontis & maxillæ futuram inquit procedere. Hanc futuræ parte homines destituuntur, uerum in canibus caudatisque simijs est manifestissima. quamuis interim non exactè ad superciliorum feratur medium, sed ad eam tantum sedem, in qua quartum maxillæ os à secundo dirimi dictum est. Hanc itaque partem, ut Galenum assequaris, ex canis caluaria petes. Porro secundam partem secundæ futuræ, inquit per concuum sedis oculi sub magno angulo ad communem capiti & maxillæ futuram pertinere, hancque eundem angulum comprehendere. Hæc pars ea esset futura, quam secundum & tertium maxillæ ossa in inferiori ipsorum sede, à quarto dirimere docuimus. Verum hæc in homine nequaquam secundæ Galeni futuræ cõmittitur, multoque minus primam partem secundæ futuræ contingit, quum hæc in canibus tantum & simijs, non autem hominibus cernatur. Porro foramen, quod huic secundæ parti Galenus subiici scribit, id esse opinor, quod in oculi sede oblongum admodumque patulum est, inter quartum maxillæ os & cuneiforme conspicuum. Tertiam partem secundæ futuræ Galenus appellat portionem futuræ primum os à quarto diuidentis, quæ in oculi sede spectatur, unà cum illa quæ cuneiforme os à primo maxillæ osse disiungit, atque in oculi sede etiam spectatur. Galeni enim est sententia, sub dictis duabus futuris (quæ duæ primæ partes sunt ipsius secundæ futuræ) tertiam eiusdem partem inferiorem in sede oculi ambitu inscendentes interius ad inum contendere, ibique communi futura capiti & maxillæ superiori iungi. His futuris Galenus tria maxillæ superioris ossa circumscribi postea subiicit, quibus hæc capiti cõmittitur. Primum esset, quod ego primum maxillæ statui. Secundum, ea quæ mihi secundum & tertium numerabatur: duo enim illa unius ossis loco ex Galeni placito recenscerentur. Tertium, pars esset nostri quarti ossis, quicquid scilicet ipsius in oculi sede cõstitit, ea nimirum pars in qua foramen incipit, quod ab oculi sede in anteriorem maxillæ regionem pertinet. Hic modò consideratè exquirito, num Galenus maxillæ ossa hucusque uerius quam ego, in homine enarrauerit, & quantum adhuc Galenus in simijs & canibus omiserit. dein, num Galenus ego ex rei potius cognitione, an interpretis uersione intellexerim, & cuiusmodi natatore Delio Galeni de maxillæ ossibus tractatio indigeat: potissimum quando communis utilitatis uel parum studiosi quidam, uel etiam inuidi, Græcum exemplar ita supprimunt, ut nullis id rationibus quò aliquandiu mihi usurpandum traderetur, ab ijs obtinere liceret: qui tamen præter Balamium, & Cardinalem Rodolphum, id se etiam habere fatebatur, sed ea conditione, mihi ne communicaretur. Verum interea omnem nauabo operam, ne illo libro, quemadmodum neque alijs etiam quibusdam Galeni libris ad Anatomen egiisse uidear, quos aut totos citra omnem usum recondunt, aut saltem correctiores à tineis (quum ipsis usui esse nequeant) erodi malunt. Quod uero Galenus peculiariter constituit ossa, quibus incisorijs dentes inscuntur, hinc accedit, quod suis nimirum fauens simijs, eas homini plus satis similes effingebat. In canibus enim & simijs porcisque ac alijs animalibus, quibus canini dentes ualidi exerti que obtigerunt, duæ (uti prius dixi) uidentur futuræ, aut harmoniæ potius, admodum conspicuæ, quibus homo destituitur. A futura enim quintum maxillæ os, quod nali alterum existit, à quarto distin-

Vniuersa superioris maxillæ ossa esse duodecim.
Non omnia præsentis Capite hactenus tradita, Galeni placitis ressondere, quorundam quædam ad Capitis usque finem recensentur.

a fig. a in homine, in cane h.

b fig. b in homine, in cane h.

c fig. c in homine, in cane h.

d fig. d in homine, in cane h.

e fig. e in homine, in cane h.

f fig. f in homine, in cane h.

g fig. g in homine, in cane h.

h fig. h in homine, in cane h.

i fig. i in homine, in cane h.

k fig. k in homine, in cane h.

l fig. l in homine, in cane h.

m fig. m in homine, in cane h.

n fig. n in homine, in cane h.

o fig. o in homine, in cane h.

p fig. p in homine, in cane h.

q fig. q in homine, in cane h.

r fig. r in homine, in cane h.

s fig. s in homine, in cane h.

t fig. t in homine, in cane h.

u fig. u in homine, in cane h.

v fig. v in homine, in cane h.

w fig. w in homine, in cane h.

x fig. x in homine, in cane h.

y fig. y in homine, in cane h.

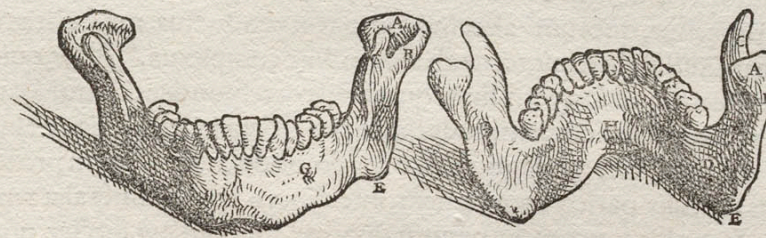
z fig. z in homine, in cane h.

distingente, alia educitur futura, oblique deorsum inter caninum & incisoriū canino proximum delata, quæ cum illa communis efficitur, quæ in palati extremo iuxta incisórios dentes transfertur in illis animalibus fertur. Hæc futura citra omnem cartilaginis interuentum adeo insignis est, ut quartum à me enumeratum maxillæ os, canes in duo diuisum commonstrent. Verum non arbitrandum est futuram hanc, inter dentium præspiciola in canibus aut simijs ductam, à superciliorum medio deorsum continuo progressu (& si Galenus ita doceat) ferri, sed uti iam admonuimus, ex medio ferè ductu illius futuræ incipit, quæ externum nasi ossium lateus terminat. Quod ubi in cane simia ue inspexeris, accurate expendito, quam impossibile sit, hanc futuram porrigi inter dentes hominis, maxillam adepti breuissimam, & dentibus caninis prorsus exiguis donati. Insuper animaduertito, quid in libris de Partium usu Galenus sibi uoluerit, quum duodecim superioris maxillæ ossa esse obiter scripsit: uti & Introductorij seu Medici autor, duodecim tantum maxillæ ossa, è Veterum indubie placito, enumerat: aut quum Galenus hæc ossa prolixius cõmemorans, nouem tantum recenset, nullumque os priuatim incisorijs dentibus tribuit, in eo etiam numero cuneiforme os haud complectens.

Libro undecimo.

DE MAXILLA INFERIORI, Caput X.

PRIOR
FIGURA.

POSTERIOR.

VTRARVMQUE DECIMI CAPITIS FIGVRARVM, ET
earundem characterum Index.

- PRIOR** seu dextra huius capitis figura, inferiorem maxillam unà cum dentibus anteriori facie exprimit. **Posterior** figura, inferiorem maxillam simul cum humiliori dentium serie posteriori sede delineatam exhibet. **Tabula** autem tertio præsentis libri Capiti præposita, ad characterem C, maxillam à latere delineatam ostendit.
- A**_{1,2} Maxilla inferioris alterum caput, quo hæc superiori maxillæ dearticulatur.
- B**_{1,2} Cervix, seu collum capitis A insigniti.
- C**_{1,2} Alterius lateris acutus processus, in quem temporalis musculus insertionem molitur.
- D**_{1,2} D in umbra latitat, sinistra figuræ amplum indicans sinum, cui in ore dilatescens musculus inseritur, qui simul cum temporali & mansorio attollendæ seruit maxillæ.
- E**_{1,2} Asperitas ad posteriorem inferioremque maxillæ sedem conspicua, ad quam mansorius inseritur.
- F**_{1,2} In sinistra figuræ umbra F foramen notat, tertij paris neruorum cerebri sobolem admittens.
- G**₁ Foramen, quo surculus nerui nuper dicti in humiliori labrum prociat.
- H**_{1,2} In hac tubercula maxillam detrahentes musculi implantantur, & quidam lingua ab ipsis oriuntur.

musculorum tabula maxillæ per mediam sectionem proponit.

ANIMALIUM omnium homo inferiorem maxillam, pro totius corporis mole, breuissimam adipiscitur: asinus autem & equus inter quadrupeda ferè longissimam. Homini enim facies obtigit rotunda, non longa, ut reliquis animalibus: quæ, quoniam manibus carent, cibum assumptura, inclinantur. Duram autem hominibus maxillam, ut & cæteris animalibus fieri decuit, quod sola mobilis sit, & uarios atque fortissimos motus in mordendo mandendoque sustineat. Cæterum ne sic dura solidaque nimio pondere ipsam mouentibus musculis in cõmodo foret, sinus & cavitates notatu dignas, medullaque infarctas exigit, interim appendicis undique expers. Sinus hi non ad eam posteriorem maxillæ partem, ac in quadrupedibus exculpuntur, sed antrosum magis uersus menti regionem, & ad maxillæ latera. Plurimis animalium maxilla duobus constat ossibus in summo mento, ubi maxilla

Homini breuissimam obesse inferiorem maxillam.

D 4 xilla